

اولین دائرة المعارف امام حسین (ع) و عاشورا

معاونت تحقیقات پارسا

از سال ۱۴۱۴ق/۱۹۹۴م تاکنون، شاهد انتشار مجلدات کتابی با عنوان *دائرة المعارف الحسينية*^۱ هستیم. تاکنون بیست جلد آن به ایران رسیده است. تاریخ انتشار جلد بیستم ۱۴۲۱ق/۲۰۰۰م است. مسئول و مؤلف آن محمد صادق کرباسی^۲ و مقیم لندن است. وی برای این کار مؤسسه‌ای اختصاصی با نام «المركز الحسيني للدراسات» تأسیس کرده است. پیش‌بینی مؤلف این است که تعداد جلد‌های آن به ۵۰۰ برسد و مدعی است که هم اکنون بیش از ۳۰۰ جلد آن آماده چاپ و نشر است.^۳ اما در دفترچه راهنمای آن، پس از شمارش مجلدات بر اساس موضوعات، ۳۳۲ جلد را می‌بینیم.^۴ کترت و نوع نوشته‌ها و اطلاعات درباره امام حسین (ع)، کرباسی را واداشته آنها را تنظیم و تدوین و سرانجام منتشر کرد. تلاش نویسنده، نظاممند کردن اطلاعات مکتوب فعلی بوده است به گونه‌ای که هر کس به راحتی بتواند به خواسته علمی خود برسد.

ساختار این دائرة المعارف، موضوعی است. موضوعات اصلی مجلدات آن عبارتند از:

۱. درآمدی بر اشعار حسینی

در این مبحث به تحلیل و بررسی کلی شعرهای سروده شده در رثا یا مدح و ویژگی‌ها و تاریخ و تطور آن اشعار می‌پردازد.

۲. حسین (ع) در شعر فصیح

دیوان‌های شعر از سده اول تا پانزدهم قمری به ترتیب آمده است. دیوان مربوط به هر قرن، گزیده‌ای از اشعار شاعران مختلف است که به نظر مؤلف برتری‌هایی در محبتوا و صنایع لفظی داشته است. نام و مشخصات شاعر در پاورقی و پس از آن، مشخصات منبع که شعر از آن گرفته شده، آمده است.

پس از دیوان‌های مذبور، چند جلد را به شعرهای رباعیات، مخمس، هاتف یا نامرثی و آزاد بدون وزن اختصاص داده است. نیز اشعار محلی را در چند جلد تنظیم کرده است.

۳. حسین (ع) در شعر شرقی و غربی. برای این موضوع بیست جلد پیش‌بینی کرده است و اشعار مهم انگلیسی، فرانسوی، ایتالیایی، آلبانیایی، فارسی، ترکی و دیگر زبان‌ها را در این جلد‌ها تبویب می‌کند.

۴. زندگی‌نامه شاعران حسینی.

۵. فرهنگ‌نامه سخنوران حسینی.

۶. کتاب‌شناسی آثار درباره امام حسین (ع).

این کتاب‌ها به ترتیب الفبای عنوان منظم شده و اعم از خطی و چاپی است.

۷. فرهنگ‌نامه کسانی که درباره امام نوشته دارند.

۸. فرهنگ‌نامه مقالات و گفتارهای درباره امام.

۹. یک جلد به لغزش‌ها و خطاهای عاشورا نگاران پرداخته است.

۱۰. حسین (ع) از دیدگاه قرآن.

۱۱. حسین (ع) از دیدگاه سنت.

۱۲. سیره امام حسین (ع).

۱۳. نسب شناسی امام.

۱۴. مجموعه احادیث امام.

۱۵. مجموعه ادعیه و مناجات‌های حسینی.

۱۶. گفتگوها و احتجاج‌های امام.

۱۷. دیوان اشعار امام.

۱۸. داستان‌های امام.

۱۹. امام حسین (ع) در فقه اسلامی.

۲۰. مکتب امام.

۲۱. ابعاد و پیامدهای نهضت حسینی.

۲۲. زمینه‌های سیاسی نهضت امام.

۲۳. زیارت‌های امام.

۲۴. استناد و عهدنامه‌های نهضت امام.

۲۵. زندگی‌نامه یاران و راویان.

۲۶. فرهنگ‌نامه راویان و نقل کنندگان حادثه کربلا.

۲۷. جدا شدگان از کارولان امام.

۲۸. دوستان و دشمنان.
۲۹. فرهنگنامه سپاهیان جنگنده با امام.
۳۰. یزید و خاندان اموی.
۳۱. ابن زیاد و روش تاریک او.
۳۲. فرهنگنامه کسانی که نامشان حسین است.
۳۳. نظریات و گفته‌های بزرگان درباره امام.
۳۴. نقش نهضت امام در پیدایش قیام‌های دیگر.
۳۵. الهام‌ها و بیام‌های نهضت امام.
۳۶. حسین (ع) در آداب و رسوم محلی.
۳۷. یادداشت‌های حسینی.
۳۸. روز شمار حادثه‌ها و پیشامدهای کربلا.
۳۹. داستان‌ها و لطیفه‌های الهام گرفته از کربلا.
۴۰. فرهنگنامه اماکن و شهرها.
۴۱. شعائر حسینی.
۴۲. تحقیقات تاریخی.
۴۳. معجزات و کرامات او.
۴۴. رؤیاها و خواب‌های درباره امام.
۴۵. فرهنگنامه مؤسسات حسینی.
۴۶. فرهنگنامه موقوفات حسینی.
۴۷. حسین در نوادری‌های هنری.
۴۸. پژوهشی درباره شهر کربلا.
۴۹. آرامگاه‌های امام و اهل بیت و یاران او.
۵۰. شبکه‌ها و نقد آنها.
۵۱. مطالب گوناگون دیگر.

همان‌گونه که از عنوانین و ترتیب این موضوعات پیداست، نظام و نظم ویژه‌ای ندارد و تا اندازه‌ای متشتت است. نوزده جلدی هم که تاکنون منتشر شده ترقیب خاصی ندارد و دارای موضوعات گوناگون است.

علی‌رغم این که به دایرة المعارف نام گذاری شده، ویژگی‌های دایرة المعارف نگاری جدید را ندارد. دایرة المعارف به معنای امروزی آن از سده هجدهم آغاز شده و بیشتر به شکل الفبایی و در قالب اطلاع رسانی است.^۶ امروزه به ندرت اطلاعات مندرج در دایرة المعارف‌ها ذیل موضوعات

تنظيم می شوند. کتاب های مانند دائرة المعارف فلسفه ویراسته پارکینسون^۱ که نام دائرة المعارف بر خود نهاده در واقع مجموعه مقالاتی در موضوعات حقیقت، شناخت شناسی، فلسفه اخلاق، متافیزیک و مذهب است و با تسامح باید آن را دائرة المعارف نامید. اما درگذشته کتاب هایی نظری شفای داشتname علائی ابن سینا، رسائل/إخوان الصفا، إحساء العلوم فارابی که گاهی به عنوان دائرة المعارف از آنها یاد می شود^۲، به معنای لغوی دائرة المعارف یعنی مجموعه ای از معلومات و اطلاعات نه به معنای اصطلاحی و جدید هستند. دائرة المعارف الحسينیه هم می تواند از این نام در معنای لغوی نه اصطلاحی استفاده کند.

اما نکته دوم درباره نظام موضوعات است. مناسبتر آن بود که مؤلف محترم بر اساس ترتیبی منطقی، موضوعات را سامان می بخشید: برای نمونه، طرح ذیل به عنوان نظام موضوعات پیشنهاد می گردد:

۱. پژوهش های قرآنی

- حسین از دیدگاه قرآن
- حسین در تفاسیر اهل سنت
- حسین در تفاسیر شیعه

۲. پژوهش هایی در سنت و روایت و منقولات

- سیره امام حسین (ع)
- مجموعه احادیث امام
- زیارت ها

۳. پژوهش های تاریخی

- نسب شناسی امام
- استناد و عهدنامه ها
- زندگی نامه دشمنان امام

۴. پژوهش های فقهی

- موقوفات حسینی
- امام حسین در فقه اسلامی

۵. پژوهش های کلامی

- احتجاج های امام
- معجزات و کرامات او
- مکتب امام

۶. پژوهش های ادبی

- شاعران حسینی
- دیوان‌های اشعار
- دیوان امام حسین (ع)
- ۷. پژوهش‌های جغرافیایی
- شهر کربلا
- آرامگاه‌های امام و باران و اهل بیت
- ۸. اطلاع‌رسانی‌ها
- کتابشناسی‌هایی درباره امام
- فرهنگنامه مؤسسات حسینی
- ۹. امام در آینه فرهنگ عمومی
- مراسم و یادبودها
- آداب و رسوم محلی

البته طرح مزبور، تنها جنبه پیشنهادی دارد و نیازمند مطالعات بیشتر است و شاید بتوان در مطالعات بیشتر، به طرح‌های منطقی و جامع‌تری رسید به هر حال، تنشت موضوعات در این دایرة المعارف بسیار تأسف‌آور است که حتی با ضوابط دایرة المعارف نگاری سنتی هم سازگار نیست. گذشته از عنوان و نظام موضوعی آن، عیب دیگر این اثر عدم ویژگی اطلاع‌رسانی است. هیچ دایرة المعارف نمی‌تواند مدعی ارائه همه اطلاعات باشد، بلکه باید هنر ارائه سرنخ‌ها و شناساندن کلیدهای اطلاعات را داشته باشد. و این اثر نیز، در همه زمینه‌ها نمی‌تواند به ارائه تمام اطلاعات پردازد که چنین ادعایی، با اهداف دایرة المعارف نگاری ناسازگار و عملأً ناشدنی است و گزینشی از معلومات انبوه هم، مفیدیت تام پژوهشی ندارد. به عبارت دیگر روش پژوهش و نگارش در آن به کار نرفته است.

على‌رغم این ضعف‌ها، باید آن را مهمنه‌ترین مجموعه در این باره در تاریخ اسلام دانست؛ زیرا مؤلف و گروه همکار به سرعت و با هزینه‌های اندک و در غربت و مظلومیت این مجموعه را سامان دادند. در قیاس با کاری که در ایران یکی از نهادهای با هزینه زیاد آغاز کرد و این و بی‌حاصل، پس از چند سال رها شد^۱ باید بر دست و قلم مؤلف و دیگر همکاران دایرة المعارف الحسینیه بوسه زد. اما اگر این ضعف‌ها مرتفع نگردد، تنها انتظار یک پرونده علمی از آن می‌رود. در این صورت لزوماً باید پژوهش دایرة المعارف نگاری روی آن انجام گیرد تا به قالب یک اثر مرجع در آید.

بنوشت‌ها:

۱. عنوان انگلیسی که در پشت جلد آمده چنین است:

۲. وی متولد کربلا در ۱۳۶۶ قمری است.

۳. تغییر خزر جی، آشنایی با دائرة المعارف الحسینیة، ترجمه صابر شوشتاری، ص ۱۸.

۴. همان، ص ۱۲.

۵. نک: نور الله مرادی، مرجع شناسی، ص ۸۷-۸۸.

6. *An Encyclopedia of Philosophy*, Ed. G.H. R. Parkinson, 1989.

۷. نک: غلامرضا ستوده، مرجع شناسی و روش تحقیق در ادبیات فارسی، تهران، سمت، ۱۳۷۱، ص ۳۱۱-۳۲۱.

۸. منظور دائرة المعارف امام حسین (ع) است که در بخش بروزهشی سیاه پاسداران حدود چهار سال بی‌گیری شد و چند سال است که خبری از آن نیست.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی